

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 53. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm3263.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 9. ~~—~~^{*}**Brorsens, lidt ændret.**

Mel. Fryd Dig, Du Christi Brud.

1 Den Luft, hvori vi gaae,
Den Jord, vi trine paa,
Den Muur af Hav og Bække,
Det stjernepynted Dække,
Blev fyldt med Godt og Glæde
Til Adams Herresæde.

2 Da saae man Jordens Land
Udi sin Jomfrustand;
Da saae man intet Andet,
Paa Landet og i Vandet,
Paa Klipper og i Dale,
End skønne Brudesale.

3 Men, hvor var Adam da!
Hvor skulde komme fra
Den Herre til sit Rige,
Og Thronen at bestige;
Hvo skal den Rigdom raade?
Det var den store Gaade!

4 Hvor var den Herre, hvor!
Der laae et Stykke Jord,
En Haandfuld Sand Gud kaldte
54Til Riget at forvalte,
Et Støvgran fik den Ære
Al Verdens Spir at bære.

5 Saa er det Guds Maneer,
Naar man kun Mangel seer,
Da veed Han Raad at finde,
Langt over alle Sinde,
Ja, der en Redning henter,
Hvor man det mindst forventer.

6 Ei Solens Glands, ei Guld,
Men kun et Stykke Muld,
Han tager det og vender
I sine Almagts-Hænder,
Strax er en Bolig færdig,
Den store Mester værdig.

7 Saa blæser Gud derpaa,
Det kan saa vel forslaae,
Livs-Aanden er Hans egen,
Thi blir Han ei forlegen,
Hans Aande er Hans Stempel,
Gjør Støvet til Guds Tempel!

8 Her staaer da Adam nu,
Med Gud i Sjæl og Hu!
Hvorhen hans Øie kiger,
Saa seer han sine Riger,
Al Jorden til sin Pleie
Og Himlen til sin Eie.

9 55Saasnart et Dyr han saae,
Strax kunde han forstaae
Dets Art, Natur og Evne,
Og det derefter nævne,
Han kunde giennemkige

Naturens hele Rige.

10 Han ledte ei om Guld
I Skiød af Vand og Muld,
Han fandt, med Aandens Sands,
I Barmen Himmel-Glands,
Den var ham meer alene
End Guld og Ædelstene!

11 Vor Herres Magt og Pris
Det var hans Paradis,
Hans Leie, Gang og Sæde
Var fuld af Fred og Glæde,
Han havde, kort at sige,
Paa Jord et Himmerige.

12 O Gud, saa Adam gik
Paa Jord, med Engle-Blik,
Nu gaae vi anderledes,
Saa Jorden maatte kiedes,
Vort syndig Støv at bære,
At huse og at nære.

13 Men, Gud skee Lov og Pris!
Et bedre Paradis
56End det, som blev fordærvet,
Os Jesus har forhvervet,
En Himmel uden Fare,
O, gid vi der kun vare!
